

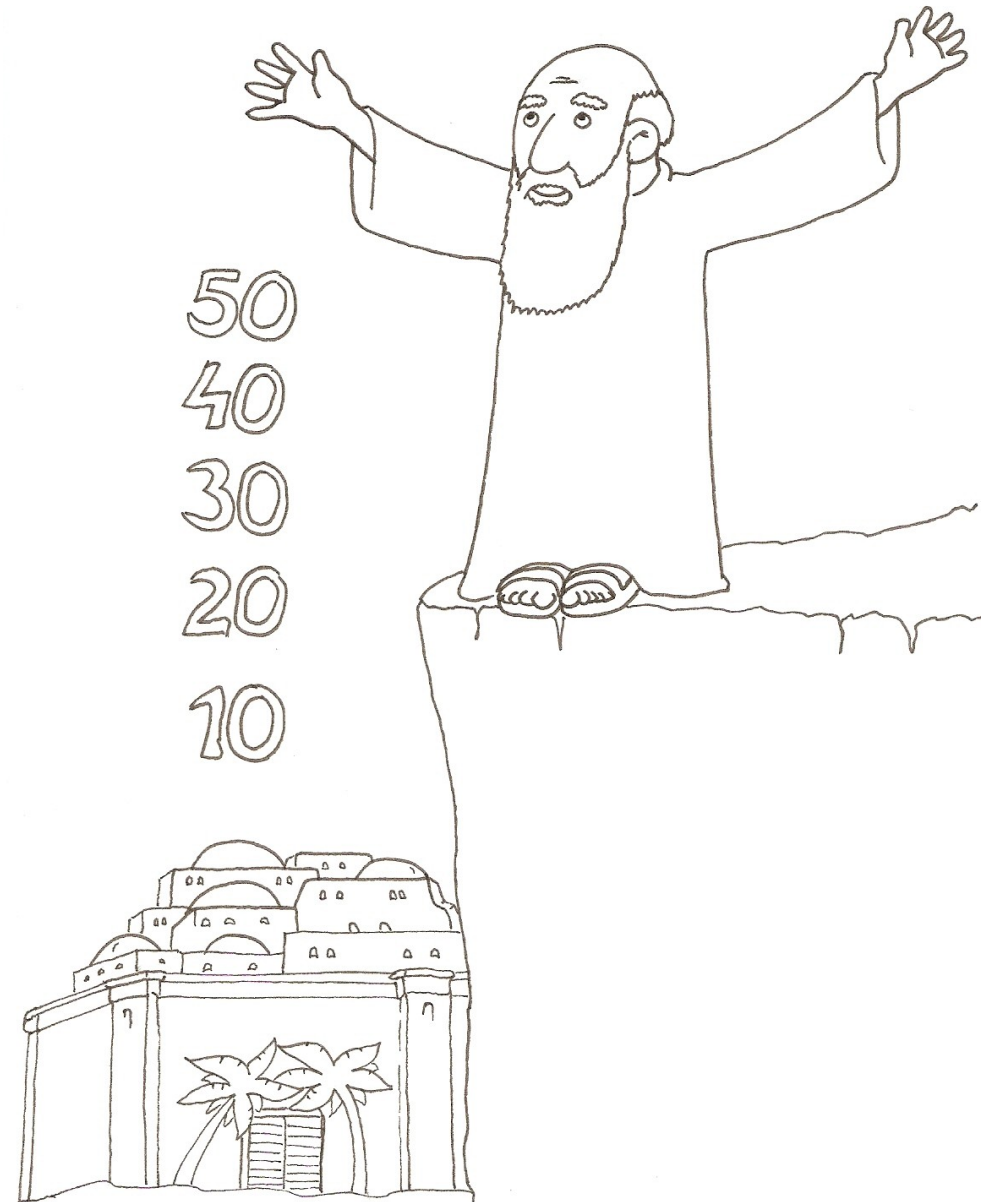
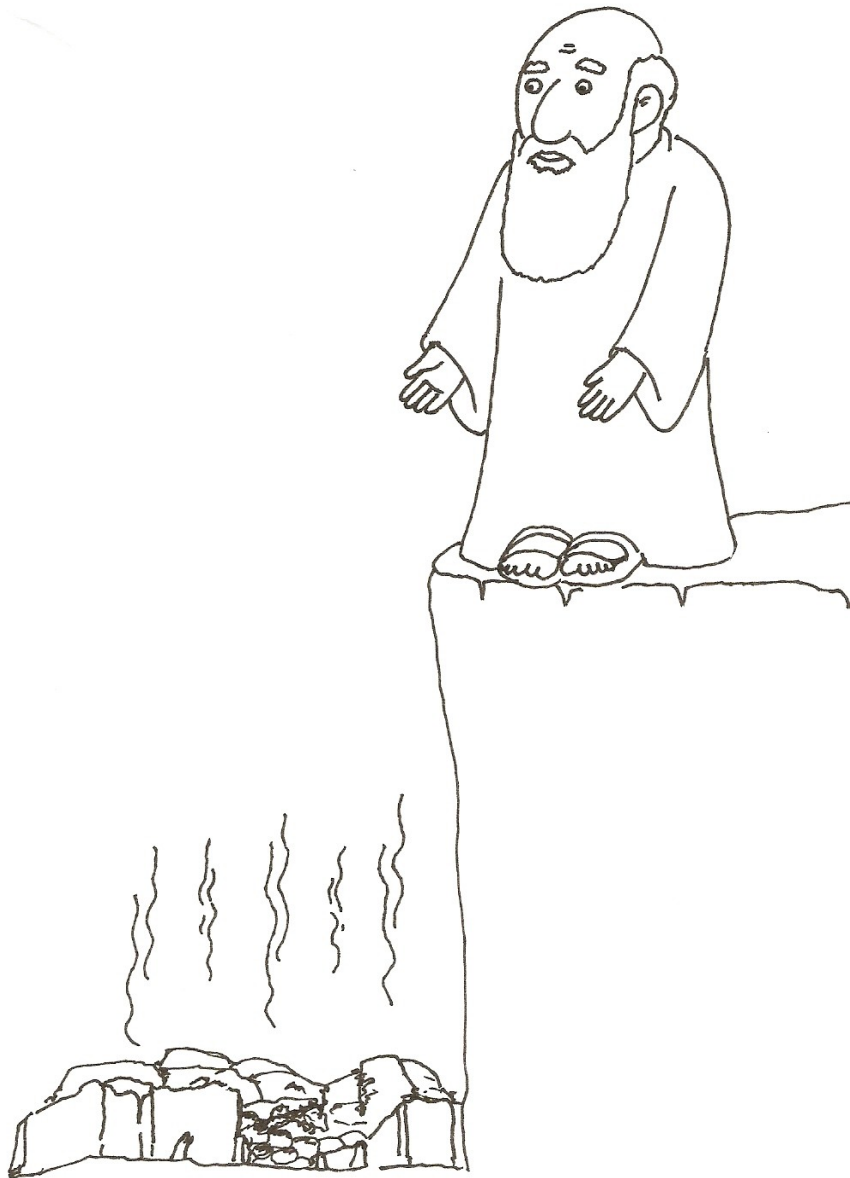
Sodoma a Gomora

Genesis 18,16-19,29

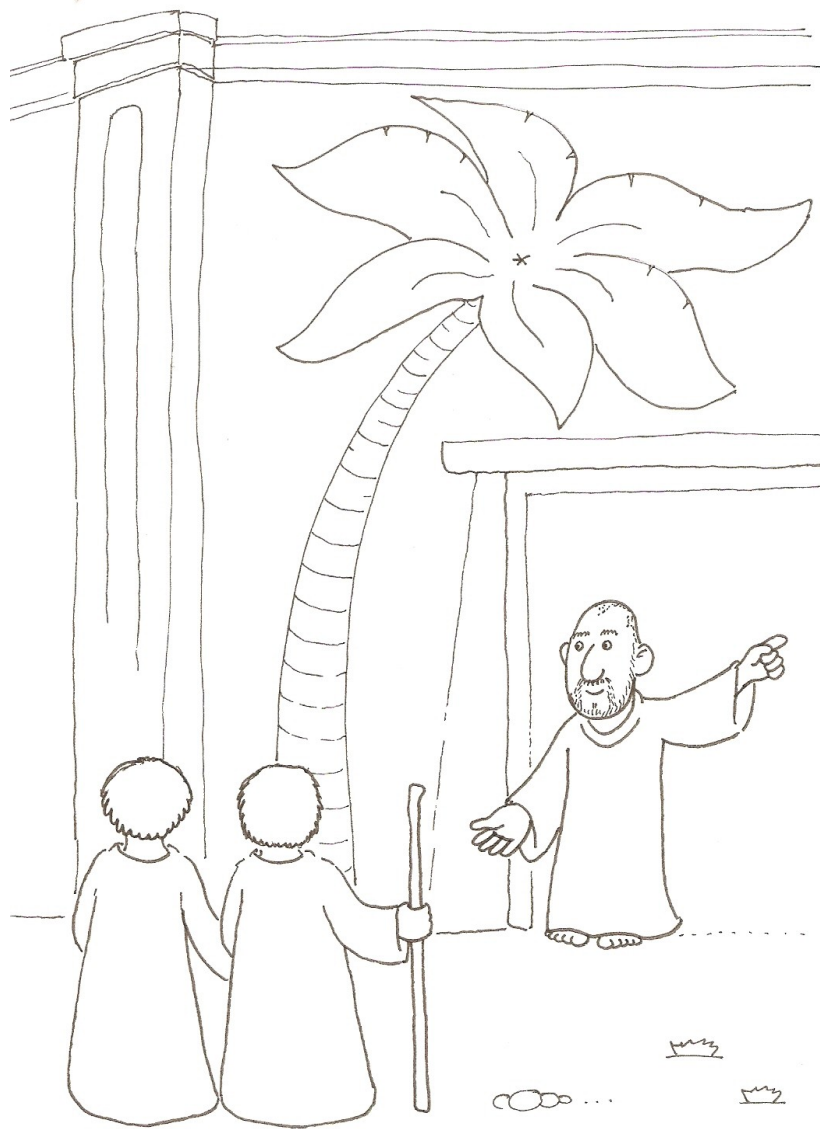
Nakreslil Jan Brázdil

Hospodin pravil: 'Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patrné z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je.' Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem. I přistoupil Abraham a řekl: 'Vyhladiš snad se svévolníkem i spravedlivého? Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladiš snad i je a nepromineš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých? Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudce vši země nejedná podle práva?' Hospodin odvětil: 'Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu.' Abraham pokračoval: 'Dovoluji si k Panovníkovi mluvit, ač jsem prach a popel: Možná, že bude do těch padesáti spravedlivých pět chybět. Zahladíš pro těch pět celé město?' Odvětil: 'Nezahladím, najdu-li jich tam čtyřicet pět.' On však k němu mluvil ještě dále: 'Možná, že se jich tam najde čtyřicet.' Privil: 'Neudělám to kvůli těm čtyřiceti.' I řekl: 'Ať se Panovník nerozhněvá, když budu mluvit dále: Možná, že se jich tam najde třicet.' Privil: 'Neučiním to, najdu-li jich tam třicet.' Řekl pak: 'Hle, dovoluji si promluvit k Panovníkovi znovu: Možná, že se jich tam najde dvacet.' Privil: 'Nezahladím je kvůli těm dvaceti.' Nato řekl: 'Ať se Panovník nerozhněvá, promluví-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset.' Privil: 'Nezahladím je ani kvůli těm deseti.' Hospodin po skončení rozmluvy s Abrahamem odešel a Abraham se vrátil ke svému místu.

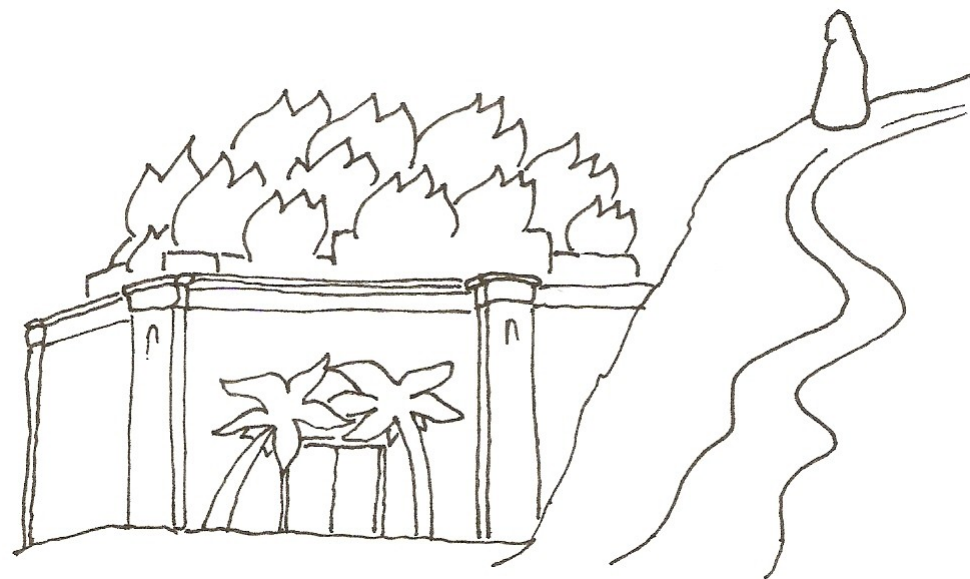
Ale Bůh, když vyhlazoval města toho okrsku, pamatoval na Abrahama: poslal Lota pryč ze středu zkázy, když vyvracel města, v nichž se Lot usadil.

Za časného jitra se Abraham vrátil k místu, kde stál před Hospodinem. Vyhlížel směrem k Sodomě a Gomoře a spatřil, jak po celé krajině toho okrsku vystupuje ze země dým jako dým z hutě.

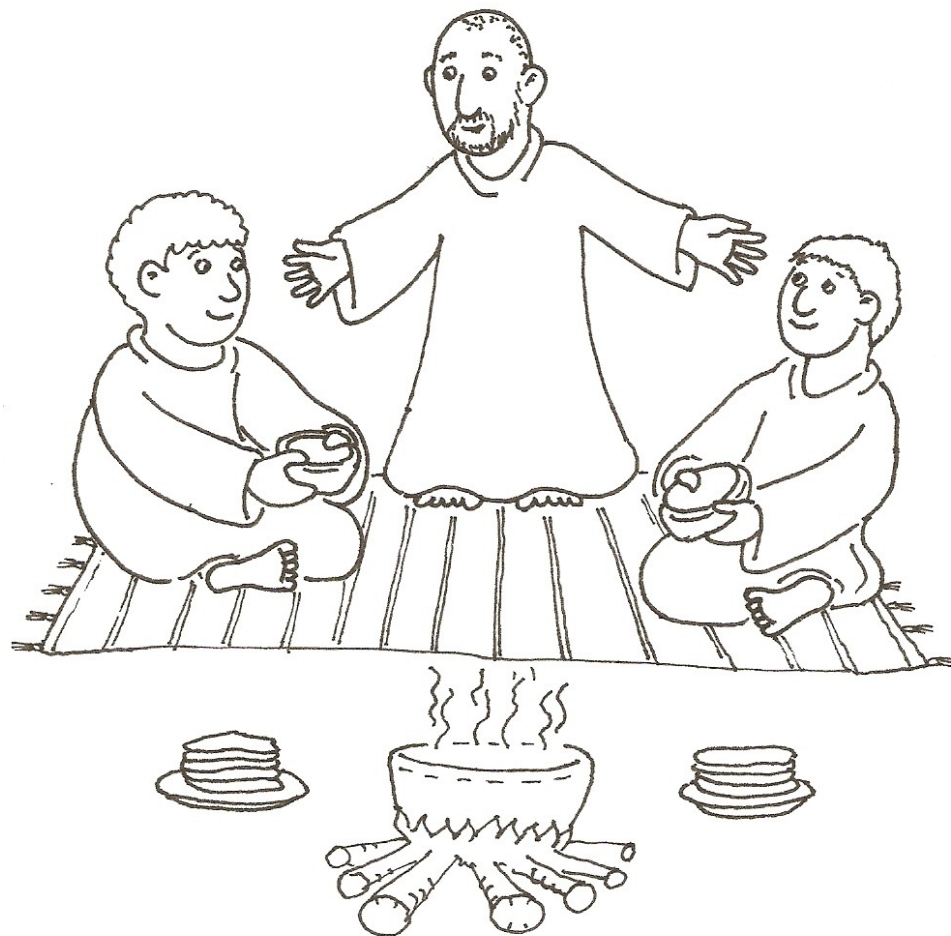
I přišli ti dva poslové večer do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně. Když je spatřil, povstal jim vstříc, sklonil se tváří k zemi a řekl: 'Snažně prosím, moji páni, uchylte se do domu svého služebníka. Přenocujte, umyjte si nohy a za časného jitra půjdete svou cestou.' Odvětili: 'Nikoli, přenocujeme na tomto prostranství.' On však na ně velice naléhal; uchýlili se tedy k němu a vešli do jeho domu.

Hospodin začal chrlit na Sodomu a Gomoru síru a oheň; od Hospodina z nebe to bylo. Tak podvrátil ta města i celý okrsek a zničil všechny obyvatele měst, i co rostlo na rolích. Lotova žena šla vzadu, ohlédla se a proměnila se v solný sloup.

Když vzešla jitřenka, nutili poslové Lota: 'Ihned vezmi svou ženu a obě dcery, které tu máš, abys pro nepravost města nezahynul.' Ale on váhal. Ti muži ho tedy uchopili za ruku, i jeho ženu a obě dcery - to shovívavost Hospodinova byla s ním -, vyvedli ho a dovolili mu odpočinout až za městem. Když je Hospodin vyváděl ven, řekl: 'Uteč, jde ti o život. Neohlížej se zpět a v celém tomto okrsku se nezastavuj. Uteč na horu, abys nezahynul.' Lot jim však odvětil: 'Ne tak prosím, Panovníku. Hle, tvůj služebník našel u tebe milost. Prokazuješ mi velké milosrdenství, že mě chceš zachovat při životě. Já však nemohu na tu horu utéci, aby mě nepostihlo něco zlého a abych nezemřel. Hle, tamto město je blízko, tam bych se mohl utéci, je jen maličké. Smím tam utéci? Což není opravdu maličké? Tak zůstanu naživu.' I řekl mu: 'Vyhovím ti i v této věci; město, o kterém mluvíš, nepodvrátím. Uteč tam rychle, neboť nemohu nic učinit, dokud tam nevejdeš.' Proto bylo to město nazváno Sóar (to je Maličké). Slunce vycházelo nad zemí, když Lot vešel do Sóaru.

Připravil jim hostinu, dal napéci nekvašené chleby a pojedli. Dříve než ulehli, mužové toho města, muži sodomští, lid ze všech koutů, mladí i staří, obklíčili dům.

Volali na Lota a řekli mu: 'Kde máš ty muže, kteří k tobě této noci přišli? Vyved' nám je, abychom je poznali!' Lot k nim vyšel ke vchodu, dveře však za sebou zavřel. Řekl: 'Bratří moji, nedělejte prosím nic zlého. Hled'te, mám dvě dcery, které muže nepoznaly. Jsem ochoten vám je vyvést a dělejte si s nimi, co se vám líbí. Jenom nic nedělejte těmto mužům! Vešli přece do stínu mého přístřeší.' Oni však vzkřikli: 'Klid' se!' A hrozili: 'Sám je tu jen jako host a bude dělat soudce! Že s tebou naložíme hůř než s nimi!' Obořili se na toho muže, na Lota, a chystali se vyrazit dveře.

Vtom ti muži vlastníma rukama vtáhli Lota k sobě do domu a zavřeli dveře. Ale muže, kteří byli u vchodu do domu, malé i velké, ranili slepotou, takže nebyli schopni nalézt vchod. Tu řekli ti muži Lotovi: 'Máš-li zde ještě někoho, zetě, syny, dcery, všechny, kteří v tomto městě patří k tobě, vyved' je z tohoto místa. My přinášíme tomuto místu zkázu, protože křik z něho je před Hospodinem tak velký, že nás Hospodin poslal, abychom je zničili.' Lot tedy vyšel a promluvil ke svým zeťům, kteří si měli vzít jeho dcery. Řekl jim: 'Vyjděte hned z tohoto místa, poněvadž Hospodin chystá tomuto městu zkázu.' Ale zeťům to připadalo, jako by žertoval.